

Umut Dünyası

Kitabın Adı: Yokuşa Akan Sular

Kitabın Yazarı: Mustafa Kutlu

Bican, bir garip can kendisi. Köyünden koparılmış betonların arasına sıkıştırılmış bir Anadolu çocuğu. Unutulmaya yüz tutmuş değerler... Köyden şehre geldi Bican. Baktı baktı durdu öylece. Bu muydu onca insanın körü körüne bağlı kaldığı yaşam? Acelesi olan, birbirini görmeyen, soluk yüzlü insanlar, terk edilmiş sokaklar, boş binalar... Köyünde güneş doğardı Bican'ın, hem de saman sarısı. Burada güneşin rengi bile solmuştu. Her şey hallolur umuduyla yüreğinde çırpınan kuşla beraber fabrikanın yolunu tuttu. Fabrikanın kirli havasını, memleketinde soluduğu temiz havaya; büyük kentin klorlu sularını, köyünde içtiği saf suya tercih etmişti. Kentin baş döndürücü cazibesine aldanıp rahat bir yaşam hayal etmişti. Gerçekten böyle bir şey miydi hayat, ertelenmeyi kabul edip seni bekleyecek kadar cömert miydi, hiç düşünmüyorlar mıydı ne için yaşıyorum diye? Sanki içine doğmuş gibi şöyle söylemişti Bican: “Aslımızı yitirmezsek iyidir .” demişti.

Başkaları tarafından kullanılmak, başkalarının yaptıkları ile yaşamak, sevdiklerini bir yana bırakıp başkalarının işini yapmak. Cevher Bican köyden kente gittiği zaman kentin baş döndürücü büyüklüğünden ve yaşayamayacağı bir hayatın sonuçlarından bi haberdirdi. Rahat bir ortamda olacağını düşünürken kendisini zorlu çalışma şartlarının içinde buldu.

“Taksitle al evini, taksitle döşe, taksitle yaşa. Seni başkaları yaşıyor, inan buna.” yazarın değindiği bu döngü, kazanılan para ve bunca emek yine başka bir kapıya açılıyor: “Kapitalizm ve kendisi tarafından yaşanmamış bir hayat.”

Oysaki doğuda batıda bizimdi. Köylü de şehirli de bizimdi. O zaman niye bu çatışma, neden bu inatlaşma? Fikirlere değer verilmeyen bir ülkede ideolojik çatışmaların olması ne komik değil mi ?

Bican hiç bilmezdi bunları. Tertemizdi. O da bu değişimin içinde buluverdi kendini. Ama bilmiyordu şehrin pis bir canavar olup onu yutacağını.

Biz de alinteriyle kazanmak helaldir. Sözde “İşçi halkın efendisidir” ya! Maalesef yeni düzene ayak uyduramayanlar kaybolup gitmiştir. Yeni vatanı olan beton yığınları arasında kendini arayan Bican, daha rahat bir hayat yaşamak adına düzenin bozuk çarklarına yenilmişti. Genç adam, hayatını başkalarına yaşatmış o da kaybedenlerden olmuştu. Köyden kente iş için göçen birçok insan gibi.

Nisa Barış
Öğrenci